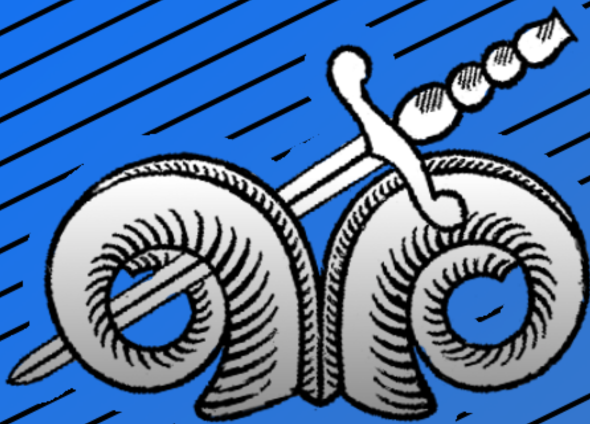
BELLUM

VIERDE NUMMER, JULI 2016

ZWART FRONT

Spanje

"Het Vaderland is niet meer en niet minder dan wat wij ervan maken; het is zoveel waard, als wij ervoor over hebben; dat is voor ons... alles!"

-ARNOLD MEIJER
27 APRIL 1940

SPANJE NUMMER

Deze editie van Bellum staat volledig in het teken van Spanje. Een delegatie van Zwart Front reisde deze maand af naar Hogar Social Madrid, een sociale beweging op nationalistische leest in Spanje. Deze beweging beroept zich op het Nationaal-Syndicalisme van Ramiro Ledesma Ramos en verricht een hoop liefdadigheid - maar - enkel voor het eigen Volk. Daarnaast brachten de activisten een bezoek aan verschillende politieke en historische sites en onderworpen zij twee activisten van MSR aan een interview.

CONTACT

Vragen? Opmerkingen? Voel u vrij om contact met ons op te nemen. U kunt ons op de volgende manieren bereiken:

EMAIL: INFO@ZWARTFRONT.NL
Facebook: Zwart Front
Twitter: @zwartfront

03 HET FRONT

DOOR: REDACTIE

Afgelopen juli reisde enkele activisten van Zwart Front af naar Madrid om Hogar Social te bezoeken en te proeven van het politieke klimaat en de geschiedenis aldaar. Het doel was om de kameraden van Hogar Social te ondersteunen, banden te scheppen en inspiratie op te doen. Naast de activiteiten rondom Hogar Social Madrid stond er ook een interview met de MSR op het programma.

Aankomst

De kameraden arriveerden op het vliegveld van Madrid en namen vanaf daar de trein. De locatie van Hogar Social bleek op een ideale locatie te zijn; direct naast het station van het plein Republica Argentina. Toen zij daar arriveerden, werden zij bij de deur opgevangen. Zij borgen hun spullen op en reisden toen met hun Spaanse kameraad af richting de lokale supermarkt om zich daar te vervoegen met de andere kameraden die bezig waren met het inzamelen van voedsel voor de distributie die op zondag plaats zou vinden. Hier verbleven zij ongeveer anderhalf uur en wisselden ideeën en visies uit over politiek, maatschappij en andere relevante zaken. De supermarkt zag er aan de buitenkant gehavend uit; lokale Antifa hadden het pand verminkt met graffiti, die bol stond van de spellingsfouten, posters en stickers. Velen mensen kwamen de supermarkt uit en gaven de kameraden een aangekochte voedselbijdragen en namen daarbij met plezier een flyer in ontvangst. Onze kameraden hebben namens de organisatie nog twee dozen melk aangeschaft en bijgedragen aan de inzameling en zijn toen samen met de Spaanse kameraden teruggelopen naar het pand, onderwijl de ingezamelde goederen dragende.

Om de dag af te sluiten kregen zij nog een rondleiding door het pand. Het pand was enorm, voorheen was het gebruik door de Spaanse staatsmedia om nieuwsuitzendingen te filmen die getoond werden in bioscopen voor films. Het gebouw had vier verdiepingen en twee kelders waar ook nog een schuilkelder in zit uit de koude oorlog. Het pand was zo groot dat niet alle ruimtes ingericht, opgeknapt en opgeruimd waren. Het pand bestond als het ware uit drie delen: twee grote torens die verbonden werden door een gang waar tevens een theater en een andere ruimte waren. Deze andere ruimte is momenteel ingericht als conferentiezaal en er bevindt zich tevens een kleine bibliotheek. In dit deel van het gebouw is tevens nog toegang tot het dakterras. In de eerste toren, waar ook de zwaar beveiligde ingang is waar 24 uur per dag iemand aanwezig is om de wacht te houden, wonen de militanten en bieden zij onderdak aan daklozen en andere noodlijdende Spanjaarden. Hier worden tevens de ingezamelde goederen opgeslagen en is de toegang tot de kelder waar zich een sportschool bevindt. Ten slotte is er nog een kleine tuin waar tomaten en aardappels verbouwd worden.

In de tweede toren bevindt zich de keuken, een woonkamer met werkende TV, wasmachines en een gemeenschappelijke badkamer. Het merendeel van de ruimtes hier zijn echter onbewoond en moeten nog flink opgeknapt worden; onze gids liet echter weten dat dit niet hoog op het lijstje staat, aangezien de opgeknapte ruimtes momenteel voldoende zijn om mee uit de voeten te kunnen.

De tweede dag

De dag erop gingen de kameraden op pad met Melissa, een van de oprichters van Hogar Social Madrid. Zij bleek een bezige bij, constant in de weer om contacten met de media, met kameraden en andere organisaties te onderhouden. Na samen een kop koffie genuttigd te hebben keerde het gezelschap weer terug naar Hogar. Hier werden zij opgevangen door een wat oudere man die een veteraan bleek te zijn uit het Franse vreemdelingenlegioen. Zijn gebrek aan

beheersing van de Engelse taal was een mooie gelegenheid voor onze kameraden om hun Frans en Spaans te oefenen; en dat deden zij dan ook. De man liet weten, terwijl hij een Spaanse omelet klaar maakte, dat niemand van de Spanjaarden hier zich echt als Fascist beschouwd. Niet omdat zij iets tegen het Fascisme hebben, maar omdat zij het beschouwen als een ideologie die typisch Italiaans is. Zij omschrijven zich voor het merendeel liever als Nationaal-Syndicalisten. Tijdens de gesprekken kwamen veel concepten en ideeën naar boven die de activisten herkende uit de werken van bekende Spaanse Nationaal-Syndicalisten. De verwijzingen die Hogar Social regelmatig maakt naar Ramiro Ledesma Ramos zijn dan ook volledig terecht; zij zijn de dragers van zijn ideeën.

Na een voedzame maaltijd hadden de activisten wat tijd voor zichzelf die zij hadden benut met het inrichten van hun kamer, die er binnen korte tijd uit zag als een waardig ambassade van het Nederlandse fascisme in Spanje. Na uitgerust te zijn, vertrokken zij weer richting de grote hal, waar zij weer door dezelfde man werden opgevangen. Zij vertrokken richting een deel van Madrid dat bekend staat als een traditionele nationalistische sector. Hier zijn ook de oude ambassades van Nationaal-Socialistisch Duitsland en Fascistisch Italië. Daar aangekomen, bezochten zij enkele nationalistische winkels en keerde daarna terug om zich klaar te maken voor een actie. Het gezelschap zou zich aansluiten bij de activisten van Hogar Social om deel te nemen aan een actie op Puerta del Sol, een plein waar in 2004 een aanslag gepleegd werd waarbij vier mensen het leven lieten. Het plan was om daar te demonstreren tegen de open grenzen van Europa. Acht activisten van Hogar zouden zich verkleden, de helft als een terrorist en de andere helft zou zich in een oranje overal hijsen die lijkt op de overals die wij kennen uit de executievideo's van Daesh. De terroristen zouden een plastic mes op de keel houden van de knielende slachtoffers in overals. De overige activisten en de Nederlandse kameraden zouden hun hierbij assisteren en hier omheen staan met spandoeken, een vlag en flyers uitdelen.
Met de metro vertrokken zij richting de locatie. Puerta del Sol bleek een druk bezocht plein met veel toeristen. De actie had dan ook onmiddellijk effect; bij het uitrollen van het spandoek keken gelijk tientallen ogen hun kant op. Binnen ongeveer tien minuten was ook de hermandad aanwezig die controleerden of de actie niet in overtreding was. Toen alles in orde bleek, bleven zij aanwezig om de orde te bewaken. Niet zonder reden, zou blijken. Buiten een hoop positieve reacties waren er ook enkele linksen langsgekomen die zich op sommige momenten niet heel billijk hadden gedragen. Tot echte ongeregeldheden kwam het echter niet en na geruime tijd keerde het gezelschap met de metro terug naar Hogar Social. Die avond vond er een feest plaats in De Quijote, een ruimte naast de conferentiezaal die als kroeg is ingericht, waarbij onze activisten hun spandoek overhandigden aan de Spaanse kameraden die hier met veel trots foto's namen.

De derde dag

De kameraden hadden zich voorgenomen om deze dag te benutten voor toeristische activiteiten met weinig toegevoegde politieke waarde. De dag ervoor waren zij echter in contact gebracht met een man die de voorzitter bleek te zijn van een museum over de Spaanse vrijwilligers in Duitse dienst tijdens de Tweede Wereldoorlog. Na de geplande toeristische activiteiten zorgden zij ervoor dat zij om twee uur op de afgesproken locatie bevonden en vertrokken toen, na tapas gegeten te hebben met de voorzitter, richting het museum. Hij bleek een sympathieke man te zijn en zijn vader was tijdens de oorlog een van de velen vrijwilligers in Duitse dienst. Tot de verrassing van onze activisten was hij nog in leven, maar niet in staat om bezoek te ontvangen wegens zijn aftakelende gezondheid. Het museum was een boeiende ervaring met veel authentieke stukken uit de burgeroorlog en de Tweede Wereldoorlog. Na

een dikke twee uur doorgebracht te hebben in het museum vertrokken onze activisten weer en vulden zij het overige deel van de dag met toeristische activiteiten, tot zij om een uur of negen de activisten van MSR troffen voor een interview.

Vierde dag

De vierde dag kregen de nationalisten een rondleiding door Madrid onder leiding van een activist van Hogar Social die Engels sprak, iets wat de communicatie een stuk eenvoudiger maakte. Ze bezochten de eerste drie locaties waar Hogar Social haar intrek genomen had, de locatie waar zij verbleven toen zij geen onderdak meer hadden en ten slotte bezochten zij de algemene begraafplaats van Madrid. Hier gingen zij langs het monument van de Blauwe Divisie, waar ook het as van enkele strijders opgeslagen lag. Ook de Duitse graven van het Duitse Condor legioen, de graven van de Madrileense martelaren uit het begin van de oorlog en het graf van Milan Astray, de oprichter van het Spaanse Legioen, werden bezocht. Na een voedzame doch goedkope tapasmaaltijd zat de dag er alweer op en keerde de kameraden terug naar Hogar Social. Hier wisselde de activisten vlaggen uit om hun broederschap te bevestigen. Hogar Social verkoopt of geeft normaal haar vlaggen niet weg, maar voor ons bezoek hadden zij graag een uitzondering gemaakt. Na dit bijzondere moment was het voor onze activisten alweer tijd om het bed op te zoeken aangezien, zij de dag erop al vroeg richting het vliegveld zouden vertrekken.

Conclusies

Het was een nuttige reis waarbij de activisten een goed inzicht hebben gekregen in de werking van Hogar Social Madrid. De organisatie bestaat uit een kern van wat oudere (23-27 jaar oud ongeveer), goed opgeleide activisten, die weten wat zij aan het doen zijn en waarom met daar omheen een grote schare jonge activisten en enkele ouderen en sympathisanten. Het doel van de organisatie is heel simpel; het helpen van het Spaanse volk die achtergesteld wordt door de eigen regering, zowel lokaal als landelijk. Een mooie symbolische actie die Hogar uitvoerde, bijvoorbeeld, is bij het stadhuis waar de gemeente een enorm spandoek had opgehangen met “Refugees Welcome”. De reactie van Hogar Social was om hierboven een spandoek op te hangen met de tekst “Spanjaarden Welkom”. Wekelijks zamelen de activisten van Hogar Social voedsel in om dit vervolgens uit te delen aan hun noodlijdende volksgenoten. Deze zijn hun zeer dankbaar en bleken tot de verrassing van de activisten niet eens altijd op dezelfde ideologische lijn te zitten als de organisatie. Zij vangen in hun pand tevens mensen op die dakloos geworden zijn of om andere reden onderdak nodig hebben. Zij helpen deze mensen met het creëren van structuur in hun leven en het vinden van een baan. In ruil hiervoor hoeven zij enkel bij te dragen aan het onderhoud van het gebouw. Dit gaat niet altijd zonder slag of stoot en niet iedereen is geschikt voor deze aanpak; Hogar Social hanteert dan ook een aantal regels om ervoor te zorgen dat alles toch zo goed mogelijk verloopt. Deze regels omvatten onder andere een verbod op drugs, dronkenschap, prostitutie en wapenbezit.

De organisatie heeft verder veiligheid hoog in het vaandel. Zij heeft haar pand om weten te toveren tot een waar fort met verschillende (legale) verdedigingswerken die wij om logische redenen hier niet verder zullen benoemen. De organisatie is in haar handelen vreedzaam, maar wanneer de Antifascisten aanvallen zijn zij wel in staat om zichzelf goed te verdedigen. Ondanks de linkse aantijgingen is er maar een ding waar deze organisatie zich schuldig aan maakt: het helpen van het eigen volk!

ПО ПРОГРАММЕ

ДЕДУШКИ МОРОЗА

СДМ

 PPDM X STRAIGHT EDGE X FATHER FROST MODE

HOGAR SOCIAL MADRID

Een fotoreportage!

HSM: EEN FOTOREPORTAGE

DOOR: REDACTIE

Tijdens deze reportage zal een impressie gewekt worden van Hogar Social Madrid (HSM). Het is een poging om de droge materie te vertalen naar interessante beelden die de aandacht trekken. Aan de hand van de getoonde foto's zal een beknopt beeld van ons bezoek bij deze beweging worden weergegeven. Wij kregen een rondleiding over de geschiedenis van HSM, waren bij de verschillende aspecten van voedseldistributie aanwezig en namen deel aan een actie.

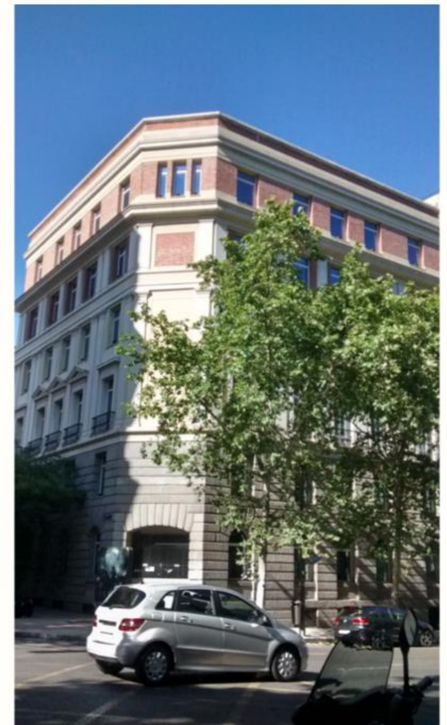

Dit is het eerste gebouw dat door HSM gekraakt werd. Het bevindt zich in een wijk dat sinds een paar jaar een sterk multicultureel karakter waar ook verschillende Antifa-bendes actief zijn, die zelf ook vier panden gekraakt hebben. In dit pand verbleven zij ongeveer anderhalve maand en organiseerden zij hun eerste voedseldistributies en boden onderdak aan drie daklozen. Toen zij dit pand hadden bezet, was het augustus en hadden de lokale media weinig andere dingen om over te berichten dus was er iedere week wel een stukje over HSM te volgen in de media. Zij hadden echter te kampen met veel pogingen tot intimidatie en geweld; alle plekken waar de ramen ontbreken zijn ingegooid. Daarnaast zijn er ook aanvallen geweest uit de immigrantenhoek. Het pand was, voordat zij het in bezit namen, eigendom van de Chinese maffia die het gebruikte voor fraudepraktijken, waarvoor er momenteel nog een rechtszaak loopt. Zij hadden het pand ook volledig gestript van alle leidingen, koper en eventuele andere waardevolle spullen, dit tegen de regels en afspraken in waar zij zich aan hadden te houden.

Een stille getuige uit het verleden. Een eenzame paspop staat voor het raam. Deze pop werd door HSM voor het raam gezet om de illusie van bewoning te wekken tijdens nachten of afwezigheid.

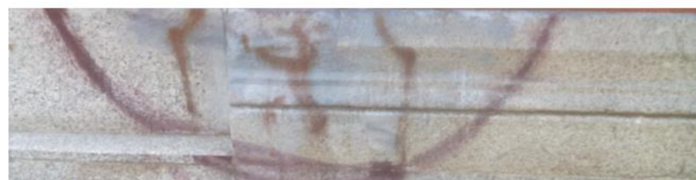
Het derde gebouw dat zij betrokken was eigendom van een bedrijf dat zich schuldig had gemaakt aan fraude en daarmee veel mensen had benadeeld. Hier hebben ze ongeveer vier maanden doorgebracht. Het pand staat in een wat betere wijk, waardoor ze dit keer een stuk minder problemen hadden met de omwonenden, op wat kleine incidenten na. Toen zij het gebouw net betrokken, hingen zij een spandoek op die gemaakt was door de mensen die door het voormalige bedrijf benadeeld waren; een gebaar van solidariteit. Na een rechtszaak kregen zij twee weken om het pand te verlaten; na een week zijn zij uiteindelijk zonder waarschuwing door de politie uit dit gebouw gezet.

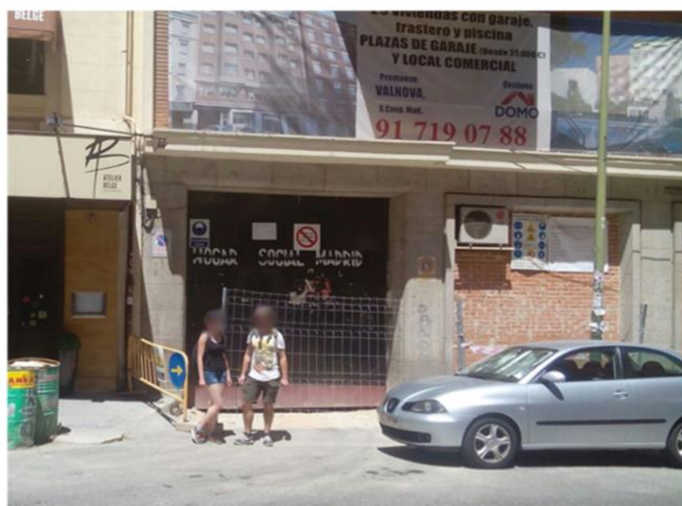
HSM: EEN FOTORAPPORTAGE

DOOR: REDACTIE

De Antifa heeft nog een poging gedaan om met graffiti op de muur van de tuin “Madrid Antifascista” aan te brengen. Verder dan “Madrid” zijn zij echter niet gekomen: HSM speelde hier dan weer op in door er “Hogar Social Madrid” van te maken, met dito logo. Inmiddels is het vervaagde logo alles wat nog over is van deze kundige herovering.

Dit is het tweede pand waar HSM verbleef. Hier verbleven zij tot dan toe het langst, namelijk iets meer dan vier maanden. Bij dit pand hadden zij goede banden met de buurt en groeide hun beweging aanzienlijk. Toen zij uit dit gebouw waren verdreven door de politie verbleven zij enige tijd, noodgedwongen maar ook uit protest, op straat voor het gemeentehuis in een tentenkamp.

Door een gat in de deur zijn de restanten van betere dagen nog altijd goed zichtbaar. Aan de andere kant was een quote van Ramiro Ledesma Ramos nog deels te zien.

HSM: EEN FOTOREPORTAGE

DOOR: REDACTIE

Het pand dat zij momenteel bewonen nabij het plein Republica Argentina. Dit is ook het pand dat door onze activisten bezocht werd. Het pand is gebouwd in de jaren vijftig tijdens het Regime van Franco en diende als pand voor RTVE, een staatsmedium die films en radio uitzendingen produceerde. Het is een ruim pand en zeer goed beveiligd; alle ramen op de begane vloer zijn bijvoorbeeld door de regering dicht gemetseld om onbevoegden buiten te houden.

De kamer waarin onze activisten verbleven. Hier hing ook het spandoek dat wij hadden laten maken voor een solidariteitsactie, toen zij uit hun derde gebouw verdreven werden.

Onze vlag zichtbaar vanuit de hal.

Het pand is enorm en niet alle vertrekken zijn betrokken. Deze foto is genomen in een vrij grote kamer die dient als conferentie zaal. Door de ramen boven de achtermuur kun je vlaggen zien, deze hangen in een andere ruimte die zij gebruiken als hun café.

HSM: EEN FOTORAPORTAGE

DOOR: REDACTIE

Een restant van een lang vervlogen tijd; de grote centrale hal had op de begane grond een grote muurschildering die als propaganda van de nationalistische staat diende.

Een vertrek waar nationalisten elkaar treffen en hun vrije tijd spenderen. Aan de muur hangen foto's van voedseldistributie en een poster van het Italiaanse Casapound, waar zij erg goede banden mee onderhouden.

Dezelfde ruimte. Een veroverde Antifa-poster die oproept om te demonstreren tegen HSM hangt verslagen aan de muur. Op de voorgrond een gedoneerde bank en kinderspeelgoed.

HSM: EEN FOTOREPORTAGE

DOOR: REDACTIE

Wederom dezelfde ruimte. Nationale folklore prijkt hier trots. Een HSM vlag die met de hand gemaakt is in dezelfde stijl als de vlaggen die gebruikt worden door het Spaanse leger en de ´´Paas-broederschappen´´.

Graffiti en ander Antifa-vandalisme, die aangebracht zijn op de supermarkt.

Toen wij bij HSM arriveerden, vertrokken wij vrij snel richting een supermarkt om ons aan te sluiten bij het verzamelen van voedsel. Geïnteresseerd gingen onze activisten hier in gesprek met de activisten van HSM en doneerden uiteindelijk twee dozen melk en hielpen met het dragen van de spullen naar de locatie van HSM.

HSM: EEN FOTORAPORTAGE

DOOR: REDACTIE

De ruimte waar HSM haar voedsel opslaat en uitdeelt. Buiten het uitdelen van voedsel delen zij ook kleding, dekens en speelgoed uit: hiervoor zijn weer uitzonderlijke ruimtes ingericht. Daarnaast is er nog een opslag waar zij bijvoorbeeld winterkleding, die nu in de hete Spaanse zomer niet nodig zijn, opslaan. Soms krijgen zij van bepaalde zaken te veel binnen, er is momenteel een overschot aan speelgoed en recentelijk heeft iemand een paar honderd worstjes gedoneerd, hiervan dreigt een groot deel spijtig genoeg binnenkort de houdbaarheidsdatum te overschrijden.

Een activist helpt een oudere vrouw met het inladen van biscuits.

HSM: EEN FOTORAPORTAGE

DOOR: REDACTIE

De actie waar onze activisten aan deelnamen. De actie richtte zich tegen de toenemende aanslagen in Europa en roept op tot een sluiting van de grenzen. De keuze voor de vier slachtoffers is symbolisch; op dit plein, Puerta del sol genaamd, is eerder een aanslag geweest met vier dodelijke slachtoffers als gevolg.

HSM: EEN FOTORAPORTAGE

DOOR: REDACTIE

Tegen het einde van ons verblijf vond er een speciale gebeurtenis plaats: de vlaggen van beide bewegingen werden uitgewisseld. HSM geeft in principe haar vlaggen niet weg, noch zet zij ze te koop. Desondanks kregen onze activisten er een mee.

Buiten onze vlag hebben wij ook het spandoek overhandigd. De avond na de actie prijken activisten van HSM trots met het spandoek in hun kroeg De Quijotte.

Herover Alles!

- Zwarthemd -

interview met de MSR

INTERVIEW MET DE MSR

DOOR: REDACTIE

Om er voor te zorgen dat dit nummer niet een groot reclamestuk voor Hogar Social zou worden hebben wij in Madrid ook enkele activisten van MSR getroffen. Veel activisten van Hogar Social Madrid hebben ook een geschiedenis bij de MSR, wat het geheel des te interessanter maakt. Onder het genot van een hapje en een drankje vroegen wij twee van hen het zwarte hemd van het lijf. Wij ondervroegen een van hen en de andere vulde aan en vertaalde: dit wordt vermeld om verwarring bij sommige vragen te voorkomen.

Hallo en bedankt dat je ons wilde ontvangen! Kun je om te beginnen iets over jezelf vertellen?

Ik ben drie jaar geleden actief geworden voor de MSR. Ik ben lid geworden, omdat de MSR naar mijn mening de beste culturele vertegenwoordiging is van de nationale revolutie in Spanje. Ze zijn niet de perfecte partij, noch zijn het de perfecte militanten. Doch zijn wij, naar mijn mening, het duidelijkst met wat wij willen voor Europa en voor ons land.

Wat is de MSR?

De MSR is een Spaanse partij met nationalistische en socialistische ideeën. De letters MSR staan voor Movemento Social Republicano (Sociaal Republikeinse Beweging). Wij hebben, zoals gezegd, nationale en socialistische ideeën, die het beste zijn voor ons land en onze staat. Ons land is een slaaf van de Europese Unie zoals de meeste Europese landen, enkele uitzonderingen daar gelaten. Een centraal idee binnen onze beweging is de suprematie van de staat en het idee van de nationale arbeidersstaat.

Hoe zit het met de buitenlandse contacten van de MSR?

Jaren terug hadden wij contact met verschillende bewegingen in Europa, waaronder de NPD uit Duitsland en met bewegingen uit Zuid-Amerika waaronder de Nationaal Federale beweging van Uruguay en nog een beweging in Argentinië. Daarnaast waren wij in het verleden onderdeel van een bondgenootschap in de Europese Unie genaamd "Europese Alliantie van nationalistische bewegingen". Buiten ons waren er onder andere de MSI en Fiamme Tricolor uit Italië hier ook onderdeel van. In Rusland hebben wij ook contacten met de Russian Imperial Movement en in de Scandinavische landen hebben wij contact met Nord Front. Daarnaast onderhouden wij natuurlijk nog contact met de Gouden Dageraad in Griekenland.

Hoe zit het met binnenlandse contacten?

Momenteel hebben wij geen contacten met andere bewegingen. In het verleden hebben wij wel contact gehad met andere bewegingen en culturele associaties, waaronder met een culturele associatie die zich baseert op de ideeën van een persoon die vermoord is door de politie tijdens de democratische transitie van Spanje. Daarnaast nog enkele andere bewegingen. Wij zijn echter tot de conclusie gekomen dat deze groepen geen duidelijke mening hadden en constant spraken over het verleden. Ze hadden het bijvoorbeeld over de dictatuur of de tijd daarvoor. Nostalgie is niet goed en lost niets op. Wij hebben er voor gekozen alleen verder te werken en wel een ideologie te ontwikkelen die wel in lijn is met onze eigen tijd.

De andere bewegingen hebben eigenlijk twee struikelpunten: ze zijn óf enkel nostalgisch óf ze hebben het enkel over migranten. Vanzelfsprekend beschouwen wij massa-immigratie als een probleem, het is echter niet de oorzaak. Het is een symptoom en niet de ziekte, wij kiezen ervoor om de ziekte te bevechten en niet haar symptomen. Wij leggen de schuld neer bij het kapitalisme, de banken en grote financiële instellingen. Tevens leggen wij de schuld van Islamitisch terrorisme neer bij deze daders. Wij geloven niet dat de radicale Islam, die wij vandaag de dag om ons

MOVIMIENTO SOCIAL REPUBLICANO

Radicalmente nacionales, profundamente sociales

INTERVIEW MET DE MSR

DOOR: REDACTIE

heen zien, het resultaat is van de authentieke Islam, maar het resultaat is van de kapitalistische machten. Wij geloven dat zij dit doen om hun identiteit te verwoesten, zoals zij dat ook bij ons land willen doen. Wij weigeren politiek te bedrijven met mensen die deze visie niet onderschrijven.

Je hebt het over onder andere de Islam gehad, dit roept bij mij de vraag op hoe jullie staan tegenover het Syrische conflict? Steunen jullie de regering of de oppositie? Of niemand?

Wij steunen openlijk de legitieme president van Syrië, Bashar Al-Assad. Wij geloven dat de oppositie creaties zijn van de westerse landen die de regering van Syrië en Assad omver willen werpen. Ook de creatie van IS, die regelmatig "per ongeluk" wapens krijgen uit de VS, zien wij als een entiteit die opgezet is door de westerse mogendheden. Wij denken dat zij dit willen doen, omdat Syrië geen schuld heeft bij een andere staat en een zelfvoorzienende staat is. Daarnaast heeft zij natuurlijk een bondgenootschap met de voornaamste vijand van het westen: Iran. Verder is het een sterke staat, ondanks dat het land bestaat uit verschillende geloven. Mensen zijn wel diep gelovig, maar houden hun overtuiging voornamelijk voor zich en leggen deze visie niet op aan de samenleving. Dit is een zeldzaam geval in het Midden-Oosten. Volgens ons zijn die de voornaamste redenen dat het westen Syrië als een vijand ziet.

Kun je ons iets vertellen over de geschiedenis van de MSR?

In 1999 waren er verschillende bewegingen in Spanje met Europese en nationalistische ideeën, die samen gingen werken om de MSR op te richten. In hun visie was de creatie van een partij met nationaal revolutionaire ideeën noodzakelijk. Dit was nodig, omdat door de Spaanse geschiedenis veel nationalistische partijen enkel spraken over de Franco-periode; ze waren enkel bezig met nostalgische activiteiten, niet met activiteiten die actueel zijn. De vraag: "welke relevantie hebben jullie vandaag?" beantwoorden zij met "vroeger onder Franco was alles beter".

Mijn inziens hebben wij betere ideeën. Deze Ideeën zijn helaas te groot voor het normale volk om te begrijpen. Het Spaanse volk geeft niets om ideologie, ze kijken enkel of de partijen hun belangen behartigd. Wij hebben in het verleden pogingen ondernomen om partijprogramma's te schrijven met veel paragraven maar mensen lazen enkel de titel en de kopjes en wij zijn slecht in het schrijven van goede titels en kopjes.

Hoe hebben jullie dit probleem aangepakt? Hoe proberen jullie het volk te bereiken ondanks dit obstakel?

Door simplificatie. We proberen de partijprogramma's bondig samen te vatten met pakkende titels. Hieruit ontstaat echter bij ons de angst dat wij te oppervlakkig worden. Ons immigratiestandpunt, bijvoorbeeld, is dat immigratie voortkomt uit het kapitalisme en dus een symptoom is, geen ziekte. Als wij echter zeggen dat wij tegen immigratie zijn bestaat het gevaar dat wij op een hoop gegooid worden met partijen die de blaam neerleggen bij de immigrant. Niet de immigrant is het probleem maar het systeem die hen naar Europa haalt. Het kan best lastig zijn om dit soort gecompliceerde concepten samen te vatten in één simpel zinnetje.

Kun je ons iets vertellen over de politieke acties die jullie gevoerd hebben en hoe hierop gereageerd is?

Wij hebben veel demonstraties georganiseerd in het verleden, maar dat doen wij tegenwoordig niet meer. Althans, niet in Madrid, in Zarragoza of in Valencia zijn er nog wel acties. Wij organiseren wel nog conferenties en bijeenkomsten. Momenteel in Spanje is het probleem dat het volk hun aandacht op andere groepen hebben gericht. Wij houden ons dan ook vooral bezig met het intellectueel opleiden van onze activisten. Hier ligt dan ook onze plicht, dit is waarmee wij ons kunnen onderscheiden. Niemand leidt hun activisten meer goed op, daarom organiseren wij conferenties, culturele activiteiten en scholingsgelengheden. Hiermee bereiken wij het meeste; wij hebben maar weinig middelen en roeien daarom met de riemen die wij hebben. De MSR heeft het altijd over het opbouwen van een nieuwe natie, om dit te bereiken moeten onze militanten altijd de beste in het land zijn. Hier steken wij erg veel tijd in.

INTERVIEW MET DE MSR

DOOR: REDACTIE

Welke acties hadden in jullie optiek het beste resultaat?

In het verleden hebben wij veel acties ondernomen, dus het is lastig om vast te stellen. Mijn inziens was dat echter ons activistenweekend in 2006 of 2007. In het eerste weekend van november op vrijdag, zaterdag en zondag hielden wij conferenties met sprekers uit Italië en Duitsland. De focus lag sterk op het nationalistische en culturele aspect, niet zozeer op politieke actie. Als wij het echt hebben over een politieke actie, dan denk ik dat dat mogelijk was toen wij op het gebouw van de lokale gemeente een spandoek ophingen ter gelegenheid van de lokale verkiezingen.

Daarnaast heeft de MSR een jeugdafdeling, Liga Joven genaamd, die veel acties heeft ondernomen op de Spaanse universiteiten. Dit heeft veel vruchten afgeworpen, maar heeft ons ook een hoop repressies en bedreigingen en dergelijke opgeleverd.

Wat is jullie mening over de Europese Unie?

De Europese Unie is de unie van handelaren. De EU draait niet om Europa, maar om geld. Het is onderdeel van een plan om de staten van Europa langzaam af te breken. De Europese Unie had zich beter de anti-Europese Unie kunnen noemen. Het is geen Europa dat Otto Strasser of een andere denker uit de vorige eeuw bedacht had maar een Unie die draait om kapitaal voor de elites, bankiers en andere woekerraars. Het is geen unie van of voor het volk.

Hebben jullie ook acties ondernomen tegen de Europese Unie?

Jazeker, tijdens de Europese verkiezingen van 2014 hebben wij campagne gevoerd, onder andere voor onze eigen partij met een boodschap en slogans die het volk aanspraken. Zo riepen wij op om terug te keren naar de eigen valuta: in ons geval de Peseta. Het betekende voor ons meer dan enkel een verkiezing: in het verleden was dit nauwelijks mogelijk.

Hoe gaan jullie om met oppositie en media?

Momenteel is het kalm. In het verleden hebben wij de nodige problemen gehad, zoals bij de eerder genoemde universiteiten. Hierbij is het ook nog wel eens tot een handgemeen gekomen. Daarnaast zijn onze partijgebouwen ook regelmatig beklad en zijn onze militanten ongeveer maandelijks bedreigd. Meestal zijn het de standaard boodschappen zoals: "De MSR zijn allemaal nazi's". Wat wel uniek is, is dat wij regelmatig benaderd worden door linksen op een vriendelijke manier die vragen waar wij voor staan. Voor hun is onze boodschap verwarrend; wij hebben veel overlappende thema's, maar zijn desondanks nationalistisch. Wij gaan met deze mensen de dialoog aan en proberen aan hen ons standpunt uit te leggen. Hieruit zijn ook verschillende lidmaatschappen ontstaan.

De lokale media hebben nog wel eens negatief over ons bericht. Een voorbeeld hiervan was toen de afdeling in Zaragoza een gebouw ging bezetten. De lokale media stonden bol van de beledigingen, de MSR zouden nazi's zijn. Ze lieten bijvoorbeeld ook een oude vrouw aan het woord, die zei dat wij geen plek in de wereld hebben, laat staan in haar wijken.

Jullie hebben partijgebouwen genoemd, hoe zit het daar eigenlijk mee?

In Valencia en andere delen van Spanje hebben wij partijgebouwen. In Madrid niet meer, die hebben wij onlangs helaas moeten sluiten. Wij zijn echter bezig met het langzaam, maar zeker organiseren van een nieuwe locatie. De locatie in Valencia is erg aangenaam en er zijn daar ook aardig wat militanten, recentelijk zijn wij daarheen afgereisd en hebben ons aldaar aangesloten bij een conferentie.

Kun je ons iets vertellen over de ideologie van de MSR?

Zeker. Om te beginnen zijn de kleuren van onze partij rood en zwart. Hierbij representeert het zwart de suprematie van de staat en het rood staat voor onze sociale kant. Deze kleuren hebben een historische basis, zo gebruikte Ramiro Ledesma Ramos ook het rood en zwart. Daarnaast, omschrijven wij ons als nationaal revolutionair. Dit zijn de kleuren van alle nationale

revolutionairen in Spanje die ook gebruikt worden door bijvoorbeeld de anarchisten van de CNT. Grappig genoeg zijn wij twee ook afkomstig uit de CNT. Enkele jaren terug zijn wij overgelopen naar een meer nationaal georiënteerde beweging. Het was geen kortstondige flirt; wij hebben daar ook meerdere jaren gespendeerd. Het MSR is in dit opzicht uniek, zij heeft een sterk sociaal onderdeel die ook een hoop mensen van de linkerzijde aanspreekt. Andere partijen hebben deze aspecten niet of minder en noemen ons bijvoorbeeld rode fascisten. Dit is goed, wij representeren de geest van revolutionair Spanje en niet van de reactie.

Een voorbeeld van hoe wij ons sociale aspect tot uiting brengen is doormiddel van het uitdelen van eten. Dit doen wij al sinds 1999 en hiermee zijn wij wel de pioniers van sociaal activisme binnen de beweging te noemen. Daarbij representeren wij beter de Spaanse geest dan andere partijen en bewegingen die de Spaanse geschiedenis niet goed kennen. Hoe kun je voor je land strijden als je haar geschiedenis niet kent en dus eigenlijk niet weet waar je voor vecht? Voor ons is niet enkel ideologie belangrijk, maar speelt de Spaanse cultuur een leidende rol in ons bestaan.

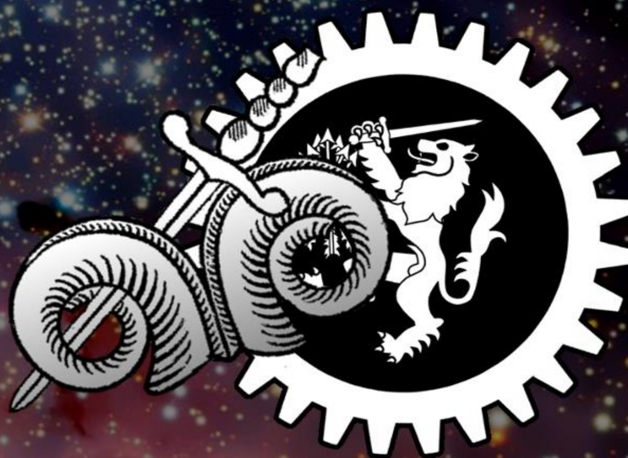
Hoe zien jullie toekomstplannen er uit?

Onze belangrijkste doelstelling is het werven van nieuwe activisten, zodat wij wederom ons activisme op kunnen pakken. We moeten weer een manier vinden om het volk te bereiken, zoals ons dat in het verleden ook gelukt is. We moeten daarnaast ons best doen om het volk te overtuigen van hun belangen bij de destructie van de Europese Unie en hun te wijzen op het feit dat onze politici niets anders zijn dan marionetten.

Dat was mijn laatste vraag. Bedankt voor het interview!

TOEN WEL NU WEL ALTIJD FASCISME

FALANGISME

en reactionair verraad

ARTIKEL: FALANGISME EN REACTIONAIR VERRAAD

DOOR: RITZ JANSEN

In 1936 tot ongeveer 1938/1939 woedde er in Spanje een bloederige burgeroorlog die aan een ongekend aantal onschuldige burgers het leven heeft gekost. Deze burgeroorlog wordt vaak gepresenteerd als de warmloper voor de Tweede Wereldoorlog, omdat er onder andere dezelfde ideologische fracties meestreden die later ook in de Tweede Wereldoorlog mee zouden doen. Een groot verschil is echter dat de burgeroorlog wél gewonnen is door "fascisten", althans als we de moderne geschiedkundigen mogen geloven. Dat dit slechts schijn is en dat de Spaanse staat, hoewel een duizend maal beter alternatief op de Tweede Republiek, absoluut niet fascistisch was zal dit artikel aantonen.

Aanloop

In de periode die voorafging aan de Spaans Burgeroorlog is eigenlijk de latere verdeling van het land al goed zichtbaar. Spanje is voor een tijd een dictatuur geweest onder Miguel Primo de Rivera, die met goedkeuring van de Spaanse koning het land bestuurde. Miguel droomde van nationaal herstel, een Spaans ideaal dat binnen nationalistische kringen sterk leefde. Zijn dictatuur was echter gedoemd te falen, doordat Miguel te veel steunde op de elite en te weinig op de steun van het leger, de koning of de arbeiders. Op het moment dat hij zich met het leger ging bemoeien, was het ook snel gedaan; de koning nam afstand van zijn daden en hij zag geen ander alternatief dan af te treden.

In de politieke chaos die hierop volgde, zou ook de koning zijn zetel verliezen en werd de Tweede Spaanse Republiek geboren; een linksgeoriënteerde republiek die probeerde te breken met de traditionele weg die Spanje altijd had bewandeld. In het traditionele Spanje speelde de kerk, de koning en de elite een leidende rol; Spanje had weinig modernisering op dit vlak mee gemaakt en er heerste op sommige plaatsen nog haast feodale omstandigheden. Daarnaast was ook de industrialisatie maar matig op gang gekomen; dit had er toe geleid dat het land nauwelijks gemoderniseerd was. De Tweede Republiek had als doel om het land technologisch te moderniseren en af te rekenen met de oude garde en van Spanje een parlementaire democratie te maken. Vooral de nieuwe grondwet die doorgevoerd werd, was een doorn in het oog van zowel de aristocratie en de kerk die beide al hun privileges verloren. Desondanks wonnen in de verkiezingen van 1931 massaal de rechtse krachten. Hiermee werden zij kapitein van een schip dat zij niet konden besturen en weinig verrassend kwamen er in 1936 weer nieuwe verkiezingen die massaal gewonnen werden door de linkse krachten verenigd onder het Frente Popular.

De republiek was een kookpot die veel te hoog opgestookt werd; beide zijden van de Spaanse samenleving lagen mijlen ver uiteen en dreven enkel verder van elkaar weg. De periode 1931-1936 kenmerkt zich al duidelijk als een aanloop naar de burgeroorlog door het toenemende politieke geweld. Arbeiders eisten bijvoorbeeld betere en eerlijkere werkomstandigheden en werden door onder andere de linkse anarchistische vakbonden opgezet om te gaan staken en rellen. Deze opstanden werden dan weer gewelddadig en hardhandig neergeslagen door de Spaanse politie en het leger wat weer heeft geleid tot meer geweld. In deze periode werden opstanden hard neergeslagen, werden kerken in brand gestoken en vonden er ook al de eerste politieke

Wist je dat?

- Arnold Meijer van het oude Zwart en Nationaal Front in Spanje was tijdens de burgeroorlog voor vier weken?

- Hij hier een boek, getiteld ¨vier weken Spanje¨ over geschreven heeft?

- Er een speciale editie van het blad ¨Zwart Front¨ aan dit bezoek gewijd is?

- De kaft van dit blad gebasseerd is op die oude kaft?

- Deze gemaakt is door onze nieuwste redactionele aanwinst ¨Wikkeldraad¨?

- Arnold Meijer een ontmoeting had met Franco en andere belangrijke Spaanse legerleiders?

- Ook enkele Nederlandse roden in Spanje zijn gaan vechten tegen de nationalisten?

- Van deze Spanjestrijders het paspoort afgepakt is, omdat zij in vreemde krijgsdienst gedient hebben?

- Dit tegenwoordig zelden gebeurt met Syriëgangers?

ARTIKEL: FALANGISME EN REACTIONAIR VERRAAD

DOOR: RITZ JANSEN

moorden plaats. Uiteindelijk zou de situatie onhoudbaar worden en poogde het leger een staatsgreep te plegen onder leiding van Emilio Mola, een poging om de orde te herstellen, maar wat juist leidde tot de Spaanse Burgeroorlog. Nadat de concurrentie handig stierf, waaronder José Antonio Primo de Rivera, de zoon van Miguel Primo de Rivera en leider van de Falange en Ramiro Ledesma Ramos, de oprichter van de JONS, werd Franco de leider van het nationalistische kamp en won de oorlog.

Bovenstaande is natuurlijk een grove en beknopte simplificatie van de daadwerkelijke gebeurtenissen, maar het is belangrijk om een algemeen beeld te schetsen van de periode alvorens het onderwerp behandeld wordt. De claim van moderne historici is namelijk dat het zogenaamde “Franco-regime” fascistisch zou zijn. De belangrijkste argumenten die hiervoor aangevoerd worden, zijn dat Franco de Falangisten, een revolutionaire nationaal-syndicalistische organisatie, de macht gegeven zou hebben. Hier wordt later op teruggekomen. Het andere argument is dat het regime in het zadel is geholpen door nationaal socialistisch Duitsland en Fascistisch Italië en dat het daarom amper beter kan zijn; een argument zo zwak dat het nauwelijks ontkrachting verdient, immers, zou dit de Tweede Republiek niet communistisch of socialistisch maken, omdat zij weer hulp kregen van de Sovjet-Unie?

De arbeiders

Er heerste in de jaren dertig enorme onvrede onder de Spaanse onderklassen, omdat zij enerzijds onder haast feodale omstandigheden woekerden voor de eeuwenoude aristocratie en anderzijds uitgebuit werden door moderne industriële kapitalisten. Lage lonen, armoede, onmenselijk en primitieve werkomstandigheden waren aan de orde van de dag. De opkomst van revolutionaire ideologieën zorgden er uiteindelijk voor dat de situatie onhoudbaar zou worden en dat revolutie, het zij fascistisch, anarchistisch of socialistisch, onvermijdelijk was geworden.

Deze revolutionaire ambities dreven de arbeiders in eerste instantie vooral in de handen van linkse bewegingen en partijen, aangezien deze langer bestonden en de alternatieven te klein waren om van betekenis te zijn. Hoe dit nieuwe revolutionaire Spanje ingericht moest worden was echter iets waar niemand het over eens kon worden; de communisten waren verdeeld in trotskisten die meer gemeen hadden met de anarchisten dan de communistische Stalinisten, de sociaal democraten wilden hier dan weer niets mee te maken hebben, en zo verder. Links was hopeloos versnipperd en verdeeld. Zij wisten zich echter grotendeels over hun verschillen heen te zetten en bundelden uiteindelijk haar krachten in het Frente Popular; de drijvende kracht hierachter was niet zozeer een ideologische overeenkomst, maar vooral een poging om tegenwicht te bieden aan het meer, althans in de praktijk en op het oog, verenigde rechtse front.

Er kwamen in deze periode ook andere bewegingen op. Zo onstonden er verschillende groepjes die zich lieten inspireren door het Italiaanse fascisme of die soortgelijke ideeën ontwikkelden. Een van zulke bewegingen was de Falange van de eerder genoemde José Antonio Primo de Rivera, de zoon van Miguel Primo de Rivera. De club schroeide zich, net als bijvoorbeeld een andere club van noemenswaardige rol, de JONS, op nationaal-syndicalistische leest. Het nationaal-syndicalisme bood een alternatief aan op de links marxistisch georiënteerde internationalistische ideologieën. Het gaf de arbeiders de kans om onderdeel te worden van een beweging die meer inspraak garandeerde zonder in landverraad en zelfhaat te verdwalen; het merendeel van de arbeiders waren ten slotte vaderlandsgezind en enigszins conservatief ingesteld, op bepaalde regio’s na.

Ramiro Ledesma en José Antonio

ARTIKEL: FALANGISME EN REACTIONAIR VERRAAD

DOOR: RITZ JANSEN

Nationaal-syndicalisme

Het Spaanse nationaal-syndicalisme was een synthese van het linksgeoriënteerde syndicalisme met nationalisme. De Falange stond een verticale syndicale organisatie van de economie en samenleving voor, waarmee men poogde nationale eenheid te brengen door synthese van links en rechts. De verschillende klassen in de samenleving zouden aan elkaar verbonden worden door een gedeeld nationaal ideaal en een droom van imperium, een Spanje dat weerbaar was en een toonaangevende rol speelde op het politieke wereldtoneel. Het Spaanse Falangisme verwierp het kapitalisme, omdat het de arbeiders tot een grijze massa reduceert die vervuld is met wanhoop. Tegelijkertijd verwierpen zij het linkse marxisme, omdat het internationalistisch was en de eeuwige missie van Spanje en de nationale staat in de weg stond. Het erkende privaat bezit en wilde ondernemingen die de nationale staat goed gezind waren stimuleren en tegelijkertijd ondernemingen die de Spaanse Volksgemeenschap schade konden berokkenen tegenwerken.

Er waren des tijds aardig wat kleine clubjes die deze en soortgelijke ideologieën aanhingen. Geen van deze clubjes braken echt door. De grootste onder hen waren de eerdergenoemde Falange en de JONS. De leiders van deze bewegingen werkten in de eerste instantie samen, maar Ramiro en José, de eerste een arbeiderszoon en de tweede een marques, een aristocraat, kwamen met elkaar in ramkoers. Ramiro was meer revolutionair ingesteld dan José, waar José vooral de nadruk legde op samenwerking van de klassen legde Ramiro juist meer de nadruk op het revolutionaire proletariaat. Na een ruzie braken de twee uiteindelijk met elkaar en begon Ramiro Ledesma een nieuwe organisatie.

Burgeroorlog

Bij het uitbreken van de burgeroorlog zouden zowel José als Ramiro een soortgelijk lot ondergaan. Zij bevonden zich bij het uitbreken van de burgeroorlog in republikeins terrein en werden gevangen gezet en uiteindelijk gefusilleerd. Later zouden sommige Falangisten Franco verwijten te weinig gedaan te hebben om de beide heren te redden. Hun inziens vertraagde Franco expres operaties en poging om hun bevrijding te versnellen, zodat de Nationaal-Syndicalisten geen concurrentie zouden vormen voor zijn leiderschap; een claim die niet ondenkbaar is, aangezien er wel meer nationalistische leiders en generaals tijdens de burgeroorlog een twijfelachtige dood zouden vinden. De Falangisten streden ondertussen gewoon door in de gelederen van het nationalistische leger en bevonden zich hierdoor zij aan zij met lieden waar zij vaak grote ideologische verschillen mee hadden. Binnen het nationalistische kamp was er, ondanks de ogenschijnlijke eenheid die het product was van discipline en niet meer, een enorme verdeeldheid. Carlisten, aanhangers van Alfonso de dertiende, Falangisten, conservatieven en nationalisten van alle soorten en maten zagen zich in een keurslijf gedrukt uit bittere noodzaak: het voorkomen van de marxistische overwinning die, daar waren ze het althans wel over eens, de ondergang van Spanje zou betekenen.

Aan de andere zijde ontbrak een dergelijk discipline echter. Barcelona zou uiteindelijk vallen, niet zozeer door de nationalisten die het innamen, maar vooral doordat de linksen het vuur op elkaar geopend hadden. Het linkse kamp bestond uit sociaal-democraten, communisten van velen strepen, socialisten, anarchisten en simpelweg mensen die het parlementaire systeem in stand wilden houden. Dit kamp werd gesteund door de Sovjet-Unie en was in de steek gelaten door de Europese democratieën die mogelijk als bemiddelaars op hadden kunnen treden tussen de verschillende partijen. Nu had de Sovjet-Unie vrij spel om binnen het kamp een favoriet uit te kiezen en deze te steunen. Dit gebeurde dan ook; uiteindelijk zouden zij proberen een discipline af te dwingen, waarvan zij wisten dat deze voor de anarchisten in hun kamp onaanvaardbaar zou zijn. Deze poging tot het creëren van een gedisciplineerd eenheidsfront onder communistische leiding had het tegenovergestelde effect en uiteindelijk verloor het kamp dan ook de oorlog.

Franco-periode

Franco was geen politicus, noch was hij een revolutionair: hij was in de eerste plaats een militair. Zijn grootste zorg was het herstellen van orde in Spanje. Dit kon hij volgens zijn eigen zienswijze het beste doen door alle nationalistische krachten in Spanje te dwingen tot samenwerking. Zo geschiedde: alle nationalistische partijen en bewegingen die deel

ARTIKEL: FALANGISME EN REACTIONAIR VERRAAD

DOOR: RITZ JANSEN

namen aan de burgeroorlog werden gefuseerd tot de FET y de los JONS, later tevens bekend als de Movimento Nacional (nationale beweging). Deze beweging bestond uit een veelvoud van verschillende ideologieën die allemaal andere belangen hadden, waaronder dus ook de Nationaal-Syndicalisten van de Falange. Franco's macht berustte grotendeels op de traditionele pijlers in het land: de kerk, het leger en de aristocratie. Om meer in de smaak te vallen bij de arbeidersklasse gebruikte hij de symboliek van de Falange veelvoudig in zijn eigen staatsbeweging: het uniform van Movimento Nacional was het blauwe hemd met de rode baret van de Carlisten, zijn lijfwachten gebruikte een vlag gebaseerd op die van de Falange en het symbool van de vijfpijlen kwam zelfs terug in de nieuw gedrukte Peseta's. Daarnaast had de nieuwe Spaanse staat een haast religieuze verering ingang gezet van José Antonio, Ramiro Ledesma en andere belangrijke Falangisten.

Niet zonder resultaat: veel arbeiders sloten zich aan bij de Falange waaronder ook enkele die tijdens de burgeroorlog voor de republiek hadden gevochten. Vanzelfsprekend deden velen hiervan dit niet uit loutere overtuiging, maar speelde zaken als het eigen hachje veilig stellen ook een rol. Daarnaast dacht een aanzienlijk deel dat zij invloed uit zouden kunnen oefenen die de arbeiders ten gunste kwam of dat zij de kans zouden krijgen om de Falange simpelweg te saboteren. In 1942 was het lidmaatschap op haar hoogtepunt en bedroeg zo'n 900.000 man. Deze nieuwe aanwas zou door de oude garde spottend "nieuwe hemden" genoemd worden.
Van economische hervormingen ten gunste van het Nationaal-Syndicalisme was echter nauwelijks spraken. Er werden wel syndicaten gevormd, maar deze hielden in de praktijk nauwelijks macht, nagenoeg alles werd beslist met goedkeuring van of door de nieuwe Spaanse staat. Er vond tevens geen herverdeling van land plaats binnen agrarische kringen, iets waar de Nationaal-syndicalisten wel altijd voor gepleit hadden.

Tweede Wereldoorlog

Franco had zijn positie voor een deel te danken aan de luchtmacht van het Fascistische Italië en het nationaal socialistische Duitsland. Toen de Tweede wereldoorlog dan ook uitbrak stond hij voor het blok: oorlog voeren en zijn nieuw verworven machtspositie riskeren en zijn eed om nooit meer oorlog te voeren te breken of zijn

Franco propaganda waarbij een Carlist en Falangist elkaar omhelsen

oude bondgenoten in de steek te laten? Hij koos er uiteindelijk voor om een soort gedoog steun uit te spreken jegens de asmogendheden, maar weigerde zich uitgesproken aan te sluiten bij de asmogendheden. Desondanks keurde hij de vorming van een divisie van vrijwilligers goed die zich aansloten bij het Duitse leger om te vechten tegen Rusland aan het oostfront. Deze divisie zou bekend komen te staan om hun gebrek aan discipline gecombineerd met een ongekende dapperheid die dit weer zou compenseren. Het zou de naam "Blauwe divisie" aannemen, een verwijzing naar het blauwe hemd dat gedragen werd door de Falangisten. De formatie van deze divisie verliep niet zonder slag of stoot, een beroemde quote van Hitler is dat hij nog liever een tand laat trekken dan dat hij nog een keer met "El Generalisimo" om de tafel moet zitten. Velen leden van de Falange sloten zich hierbij aan. De divisie gebruikte veel symbolen van de Falange en combineerde deze met Duitse militaire symbolen. Er zijn bijvoorbeeld verschillende mouwemblemen voor de uniformen geweest, sommige met enkel de Spaanse vlag maar evengoed een hoop met óf het symbool van de Falange óf dit symbool gecombineerd met het Duitse ijzeren kruis en eventueel een hakenkruis. Qua uiterlijk loog het er dus niet om en zou men sterk de indruk hebben dat dit een divisie was die voornamelijk bestond uit Falangisten.

DOOR: RITZ JANSEN

Toen de Duitsers in 1943 de slag om Stalingrad verloren, was het echter kort daarna gedaan met de openlijke steun van Franco voor deze divisie. Hij verbood iedereen om nog naar Rusland af te reizen of om zich bij het Duitse leger aan te sluiten. Hij sommeerde ook alle Spanjaarden om terug te komen naar Spanje, als zij dit niet deden riskeerden zij vervolging. Dit was reden voor een groot deel van de Ruslandstrijders om huiswaarts te keren, doch bleef een klein deel toch daar. De divisie werd ontbonden en het Spaanse legioen, die uit haar restanten gevormd werd, werd opgericht. De kracht van het nieuwe legioen bedroeg zo'n 2.000 man tegenover de meer dan 45.000 die voorheen de divisie vormde. Het legioen zou, zonder de steun van Franco en de Spaanse staat, doorvechten tot het einde van de oorlog. Sommige delen van het legioen werden ondergebracht bij de SS en zij streden uiteindelijk zelfs nog in de straten van Berlijn in de sluitingsdagen van de oorlog.

De schijn voorbij

Thuis in Spanje speelde voor hun kameraden echter hele andere zorgen. Met de nederlaag van de asmogendheden had Franco er geen enkel belang meer bij om zich nog te associëren met "foute" ideologieën en met het oog op de Koude Oorlog, die een kans zou bieden voor Spanje om uit haar internationale isolement te raken, begon de staat dan ook haar ideologische koers aan te passen. De spanningen tussen de Falangisten en hun "bondgenoten" waar zij gedwongen mee samenwerkte waren inmiddels hoog opgelopen. Zo had er in Bilbao een incident plaats gevonden waarbij Falangisten een bijeenkomst van Carlisten aanvielen met handgranaten. De daders zouden zwaar gestraft worden, een van hen werd geëxecuteerd. De rol van Falangisten was zo goed als uitgespeeld na dit incident, Franco zou steeds meer het katholieke karakter van zijn staat gaan benadrukken ten nadelen van de Falange die eigenlijk alleen nog maar bestond uit mensen die hem goed gezind waren, alle anderen hadden de organisatie inmiddels verlaten. Deze trend van verlating zou doorzetten gecombineerd met een vergrijzing van de beweging. Waar Ramiro Ledesma in "El conquista del estado" gezegd had dat leden van zijn organisatie niet ouder mochten zijn dan 45 jaar bestond de aanhang van de Falange in 1965 in Madrid vooral uit mannen die ongeveer 55 jaar oud waren. Nieuwe aanwas kwam voornamelijk uit katholieke hoek die Franco goed gezind waren.

Een Nederlandse spotprent

De Falange leverde meer en meer macht in die verdeeld werd onder de kerk (Opus Dei) en Amerikaans gezinde technocraten. Economische boycots van Spanje werden meer en meer opgeheven en het land dat te kampen had met stroom- en voedsel te korten begon economisch weer op te leven. Franco had zijn doel behaald: de resten die nog bestonden van de Falange hadden hun beladen ideologie verloren, het volk was weer blij, omdat zij weer levensbehoeftes met gemak konden vervullen en Franco kon zich nu vrijelijk associëren met de VS en haar NAVO-bondgenoten. De imperialistische machten waren echter zeer terughoudend met het openlijk omarmen van deze oude vijand. Spanje zou dan ook pas een officieel lid worden van de NAVO in 1982: zeven jaar na de dood van Franco op het moment dat het proces van "democratisering" goed op gang was gekomen. Achter de schermen hadden zij hier echter een stuk minder moeite mee en handelde zij vrijelijk met Spanje en werkte militair ook samen.

Na de "democratisering" van Spanje viel hetgeen overgebleven was van de Falange nog verder uit elkaar. Persoonlijke conflicten, mensen die het leiderschap wilden claimen en ideologische verwarring plaagden de restanten van de overgebleven beweging en velen kozen er dan ook voor om het zinkende schip te verlaten.

ARTIKEL: FALANGISME EN REACTIONAIR VERRAAD

DOOR: RITZ JANSEN

De balans

Het moge duidelijk zijn dat Franco geen “Fascist” was, aangezien de Falange door zijn schuld al haar revolutionaire potentieel verloren had; het was meer een katholieke Franco verheerlijkende organisatie geworden, dan de voorhoede van het Nationaal-Syndicalisme. Franco is het schoolvoorbeeld van een reactionair die slim gebruik weet te maken van revolutionairen tendensen en deze weet om te buigen voor zijn persoonlijk gewin. Hij was een tactisch zeer slim en sluw persoon die er niet voor terugdeinsde om zijn oppositie uit te schakelen. Zijn regime was meer een voortzetting van de oude lijn die Spanje al eeuwen gevolgd had dan een revolutionaire nationaal syndicalistische omwenteling. Niet alles was echter slecht aan zijn regime. De Tweede Republiek had waarschijnlijk, als het zich zonder oppositie had mogen ontwikkelen, veel belangrijke culturele en historische structuren afgebroken ten gunste van Spanje. Zou zij later in de oorlog gewonnen hebben dan zou zij niets anders geweest zijn dan een vazal van het Sovjet imperium waar zij een enorme schuld bij had.

Franco was mogelijk de enige persoon die hier een duidelijk evenwicht tegen kon bieden. Van alle momenten waarop een Nationaal-Syndicalistische-revolutie had kunnen plaats vinden was de Spaanse Burgeroorlog waarschijnlijk de slechtste. Een verdeeldheid in het nationalistische kamp zou, zoals het dat ook voor links had betekend, een zekere ondergang in geluid hebben. Aansluiting van de revolutionaire Nationaal-Syndicalisten bij de linkerzijde is volledig ondenkbaar: de linkse oppositie zou hier nooit mee akkoord gegaan zijn aangezien eerdere poging van Ramiro Ledesma om vrede te maken met de CNT in vredestijd al op niets uitgelopen waren. Daarbovenop waren de linksen maar al te blij met de gelegenheid om de Nationaal-Syndicalisten op te ruimen daar zij in dezelfde proletarische vijver visten als zijzelf. De Falangisten waren eigenlijk niet zozeer slachtoffers van de reactie of van links, maar van beide en van de unieke historische situatie waar zij zich in bevonden.

Overwinningsportret van Franco

HOGAR SOCIAL MADRID

Adres: Calle Joaquin Costa 43
Website: www.tiendahsm.es
Facebook: Hogar Social Madrid

MOVIMIENTO SOCIAL REPUBLICANO

Website: http://msr.org.es/
Facebook landelijk:
MSR - Movimiento Social Republicano
Facebook lokaal:
MSR Madrid

Escudo de Roble

Europees ambachtelijk houtsnijwerk

www.artesaniaescudoderoble.blogspot.com

WIL JIJ SCHRIJVEN VOOR BELLUM?

Neem contact op met Zwart Front via facebook of stuur ons een mail!

Weet je niet zeker of je goed genoeg bent? Ons ervaren team staat klaar om je op te leiden tot een volwaardig schrijver!

"De beweging die wij in Spanje zijn gestart is geen kopie van een buitenlandse beweging. Het heeft van Fascisme het idee van eenheid, autoriteit en klassensamenwerking geleerd."

BELLUM

Bellum is een publicatie van Zwart Front Nederland. Bellum verschijnt onregelmatig en kan gratis gelezen worden op de website van Zwart Front Nederland.

WWW. ZWARTFRONT.NL
INFO@ZWARTFRONT.NL

